Nr. 49. 1929.

GAZETA URZĘDOWA
POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie 3 złote. — Cena pojedynczego numeru 30 groszy.
Cena ogłoszeń: jednołamowy wiersz m/m 20 gr. — Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. pow. pokój 34.
Redaktor: Jan Kędzior st. dyrektor Wydz. Pow., tel. 148, 149.

KATOWICE, sobota, dnia 7 grudnia 1929 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

ZARZĄDZENIE
Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 13 listopada 1929 roku,

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu, w sprawie przedłużenia w niektórych miejscowościach okresu uprawnienia bezrobotnych do pobierania zasiłków na zasadzie ustawy z dnia 18 lipca 1924 o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia.

Na mocy art. 13 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 650) w brzmieniu ustawy z dnia 28 stycznia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 15, poz. 97), na wniosek zarządu głównego funduszu bezrobocia zarządzam co następuje:

§ 1.

Dla tych bezrobotnych robotników, którzy do dnia 31 grudnia 1929 r. włącznie wyczerpali lub wyczerpią zasiłki z funduszu bezrobocia w ciągu całego okresu, ustalonego w ust. 1, art. 13 ustawy z dnia 18 lipca 1924 roku o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia, przedłuża się wymieniony okres do 17 tygodni na terenach niżej wymienionych:

p. p.

11. w Województwie Śląskiem — m. Katowicach, w m. Królewskiej Hucie, w powiecie Katowickim, w pow. Świętochłowickim, w powiecie Pszczyńskim, w pow. Tarnogórskim, w pow. Lublinieckim, w pow. Rybnickim, w m. Bielsku, w pow. Bielskim i w pow. Cieszyńskim.

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) A. Prystor.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) Ignacy Matuszewski.

(Przedruk z Monitora Polskiego Nr. 277 z dnia 2. XII. 1929 r.

Obwieszczenia urzędowe.

ROZPORZĄDZENIE POLICYJNE

Na zasadzie § 143 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30 lipca 1883 r. §§ 5 i 6 ustawy o zarządzie policyjnym z dnia 11 marca 1850 roku oraz pkt. 1 ustawy z dnia 14 marca 1923 r. o Dyrekcjach Policji (Dz. Ust. Śl. Nr. 15) Dyrekcja Policji w Katowicach w porozumieniu z Urzędami gminnymi w Roździeniu i Szopienicach wydaje w sprawie ruchu kołowego na obszarze gminy Roździeń—Szopienice następujące rozporządzenie policyjne:

§ 1.

Dla ruchu samochodowego i autobusowego z wyjątkiem pozostałego ruchu kołowego zamknięta zostaje ul. Dworcowa na odcinku od Hotelu Dworcowego przy ul. Piastowej do ulicy Krakowskiej.

§ 2.

Ruch kołowy pomiędzy Katowicami a Mysłowicami, względnie Mysłowicami a Katowicami winien odbywać się ul. Krakowską, albo też ulicami Hutniczą, Marsz. Piłsudskiego, oraz 3-go Maja względnie odwrotnie.

§ 3.

Ruch kołowy — z wyłączeniem ruchu autobusowego pomiędzy Katowicami i Sosnowcem, względnie Sosnowcem a Katowicami winien odbywać się wyłącznie ulicą Hutniczą—Rejtana i Warszawską, względnie odwrotnie.

§ 4.

Niezastosowanie się do przepisów tego rozporządzenia będzie karane w myśl. ust. 2 i 5 cytowanej ustawy o zarządzie policyjnym w wysokości do 30.— zł. względnie aresztem.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Katowice, dnia 6 listopada 1929 r.

Dyrektor Policji:
w z.
(—) Gebhardt.

OBWIESZCZENIE
Ministra Skarbu
z dnia 23 listopa 1929 r.
o wartości jednego grama czystego złota.

Na podstawie art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 97 poz. 855) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 listopada 1927 r. w sprawie ustalenia trybu ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 109 poz. 932) ustalam na miesiąc grudzień 1929 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) Ignacy Matuszewski.

(Monitor Polski Nr. 275 z dnia 29. XI. 1929 r.)

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE
z dnia 14 września 1929 r.
w sprawie przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Konwencji, dotyczącej uregulowania kolizyj ustawodawstw w zakresie małżeństwa, podpisanej w Hadze, dnia 12-go czerwca 1902 r.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że, w wykonaniu art. 1-go ustawy z dnia 13-go lutego 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 132) i na podstawie protokółu podpisanego w Hadze, dnia 28-go listopada 1923 r. i ratyfikowanego przez Państwa będące członkami Konwencji, dotyczącej uregulowania kolizyj ustawodawstw w zakresie małżeństwa, podpisanej w Hadze, dnia 12-go czerwca 1902 r. Poseł Rzeczypospolitej w Hadze podpisał w dniu 25 czerwca 1929 r. w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej i za W. M. Gdańsk Protokół przeznaczony dla przyjęcia i stwierdzenia przystąpień do powyższej Konwencji.

Konwencję, dotyczącą uregulowania kolizyj ustawodawstw w zakresie małżeństwa, podpisaną w Hadze, dnia 12-go czerwca 1902 r., ratyfikowały następujące państwa: Holandja, Luksemburg, Niemcy, Portugalja, Rumunja, Szwecja, Szwajcarja, Włochy i Węgry.

Minister Spraw Zagranicznych:
(—) August Zaleski.

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE
z dnia 14 września 1929 r.
w sprawie przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do konwencji, dotyczącej uregulowania kolizyj ustawodawstw i jurysdykcyj w zakresie rozwodu i rozłączenia co do stołu i łoża, podpisanej w Hadze, dnia 12 czerwca 1902 r.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że w wykonaniu art. 1 ustawy z dn. 13 lutego 1929 r. (Dz. U. R. P. z 1929 r. Nr. 16, poz. 131) i na podstawie protokółu podpisanego w Hadze, dn. 28 listopada 1923 r. i ratyfikowanego przez Państwa będące członkami Konwencji, dotyczącej uregulowania kolizyj ustawodawstw i jurysdykcyj w zakresie rozwodu i rozłączenia co do stołu i łoża, podpisanej w Hadze, dnia 12 czerwca 1902 r. Poseł Rzeczypospolitej w Hadze podpisał w dniu 25 czerwca 1929 r. w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej i za Wolne Miasto Gdańsk Protokół przeznaczony dla przyjęcia i stwierdzenia przystąpień do powyższej Konwencji.

Konwencję, dotyczącą uregulowania kolizyj ustawodawstw i jurysdykcyj w zakresie rozwodu i rozłączenia co do stołu i łoża, podpisaną w Hadze, dnia 12 czerwca 1902 r., ratyfikowały następujące Państwa: Holandja, Luksemburg, Niemcy, Portugalja, Rumunja, Szwecja, Włochy i Węgry.

Minister Spraw Zagranicznych:
(—) August Zaleski.

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE
z dnia 4 października 1929 r.
w sprawie przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do konwencji, dotyczącej uregulo-

wania opieki nad małoletnimi, podpisanej w Hadze, dnia 12 czerwca 1902 roku.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że w wykonaniu art. 1 ustawy z dn. 13 lutego 1929 r. (Dz. U. R. P. z 1929 r. Nr. 13, poz. 105) i na podstawie protokółu podpisanego w Hadze, dn. 28 listopada 1923 r. i ratyfikowanego przez Państwa będące członkami konwencji, dotyczącej uregulowania opieki nad małoletnimi, podpisanej w Hadze, dnia 12 czerwca 1902 roku, Poseł Rzeczypospolitej w Hadze podpisał w dniu 25 czerwca 1929 r. w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej i za Wolne Miasto Gdańsk Protokół przeznaczony dla przyjęcia i stwierdzenia przystąpień do powyższej konwencji.

Konwencję, dotyczącą uregulowania opieki nad małoletnimi, podpisaną w Hadze, dnia 12 czerwca, 1902 roku, ratyfikowały następujące Państwa: Belgja, Holandja, Luksemburg, Niemcy, Portugalja, Rumunja, Szwecja, Szwajcarja, Włochy, Węgry i Hiszpanja.

Minister Spraw Zagranicznych:
(—) August Zaleski.

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 14 września 1929 r.

w sprawie przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Konwencji, dotyczącej kolizyj ustawodastw co do skutków małżeństwa w dziedzinie praw i obowiązków małżonków w ich stosunkach osobistych i majątkowych, podpisanej w Hadze, dnia 17 lipca 1905 r.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że w wykonaniu art. 1 ustawy z dn. 13 lutego 1929 r. (Dz. U. R. P. z 1929 r. Nr. 16, poz. 133) i na podstawie protokółu podpisanego w Hadze, dn. 28 listopada 1923 r. i ratyfikowanego przez Państwa będące członkami Konwencji, dotyczącej kolizyj ustawodawstw co do skutków małżeństwa w dziedzinie praw i obowiązków małżonków w ich stosunkach osobistych i majątkowych, podpisanej w Hadze, dnia 17 lipca 1905 r., Poseł Rzeczypospolitej w Hadze podpisał w dniu 25 czerwca 1929 r. w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej i za Wolne Miasto Gdańsk Protokół przeznaczony dla przyjęcia i stwierdzenia przystąpień do powyższej Konwencji.

Konwencję, dotyczącą kolizyj ustawodawstw, co do skutków małżeństwa w dziedzinie praw i obowiązków małżonków w ich stosunkach osobistych i majątkowych, podpisaną w Hadze, dnia 17 lipca 1905 roku, ratyfikowały następujące Państwa: Holandja, Niemcy, Portugalja, Rumunja, Szwecja i Włochy.

Minister Spraw Zagranicznych:
(—) August Zaleski.

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 14 września 1929 r.

w sprawie przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Konwencji, dotyczącej ubezwłasnowolnienia i analogicznych zarządzeń opiekuńczych, podpisanej w Hadze, dnia 17 lipca 1905 r.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że, w wykonaniu art. 1 ustawy z dnia 13 lutego 1929 r. (Dz. U. R. P. z 1929 r. Nr. 23, poz. 228) i na podstawie protokółu podpisanego w Hadze, dnia 28 listopada 1923 r. i ratyfikowanego przez Państwa będące członkami Konwencji, dotyczącej ubezwłasnowolnienia i analogicznych zarządzeń opiekuńczych, Podpisanej w Hadze, dnia 17 lipca 1905 r., Poseł Rzeczypospolitej w Hadze podpisał w dniu 25 czerwca 1929 roku w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej i za W. M. Gdańsk, Protokół przeznaczony dla przyjęcia i stwierdzenia przystąpień do powyższej konwencji.

Konwencję, dotyczącą ubezwłasnowolnienia i analogicznych zarządzeń opiekuńczych, podpisaną w Hadze, dnia 17 lipca 1905 r., ratyfikowały następujące Państwa: Holandja, Niemcy, Portugalja, Rumunja, Szwecja, Węgry i Włochy.

Minister Spraw Zagranicznych:
(—) August Zaleski.

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 29. XI. 1929 r. Nr. 80, poz. 594).

Wyłudzanie wsparć.

1) Wojciechowski Antoni, mieszkaniec wsi Brzeszówek, gm. Węgleszyn, pow. Jędrzejów, woj. Kieleckie,

2) Gaj Jan, syn Piotra i Franciszki, mieszkaniec wsi i gm. Tursko-Wielkie. pow. Sandomierz, woj. Kieleckie,

3) Gaj Stefanja, lat 23, córka Piotra i Franciszki, mieszkanka wsi Tursko-Wielkie, pow. Sandomierz, woj. Kieleckie,

4) Kuraś Feliksa, lat 17, córka Piotra i Anny, mieszkanka wsi i gm. Tursko-Wielkie, pow. Sandomierz, woj. Kieleckie,

5) Brzeziński Szczepan, przynależny do magistratu m. Zawiercia, woj. Kieleckie,

6) Ociepka Stanisław, przynależny do magistratu m. Zawiercia woj. Kieleckie,

7) Kutnowski Froim, przynależny do magistratu m. Zawiercia, woj. Kieleckie,

8) Pete Adam, przynależny do magistratu m. Zawiercia, woj. Kieleckie,

9) Stefański Marjan, przynależny do magistratu m. Zawiercia, woj. Kieleckie,

10) Koh Abram, przynależny do magistratu m. Zawiercia, woj. Kieleckie,

11) Władysław Chmielewski, ślusarz, urodzony dnia 9 grudnia 1900 r. w Słabodziei powiat Komaresti na Bukowinie, przebywał od 26 sierpnia 1926 r. do 18 maja 1927 r. w Lesznie,

12) Sutkowska Marja, z Zahajki pow. Radzyń woj. Lubelskie,

13) Bonderuk Piotr, ze wsi Zubacze gminy Wierzchowice. pow. Brzeski woj. Poleskie,

14) Okupski Aleksander, syn Marcina i Antoniny, urodzony dnia 21 marca 1866 r. w Kłodawie, pow. Koło, robotnik do pracy zdolny,

15) Józef Zyman, urodz. w 1902, syn Michała i Magdaleny z Łodzi, pow. Łódź, woj. Łódzkie,

czują wstręt do pracy, włóczą się po kraju i wyłudzają od zwierzchności gmin ich chwilowego pobytu pod rozmaitemi pozorami zapomogi na rachunek gminy swej przynależności.

Powyższe podaje się do wiadomości z tem, że ewentualne udzielone zapomogi wyżej wymienionym, przez gminy przynależności oraz przez gminy zobowiązane do trwałej opieki zwracane nie będą.

Katowice, dnia 30 listopada 1929 r.

Starosta
w. z.
(—) Richter.

Komunikaty.

W sprawie interpretacji § 9 instrukcji kasowo-rachunkowej dla związków komunalnych.

(H.). W związku z podnoszonemi wątpliwościami, jak należy interpretować przepis ustępu 1-go § 9 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Skarbu z dnia 28 marca 1927 r. o kasowości i rachunkowości związków komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 345) odnośnie do przekazywanych należności za pośrednictwem urzędu pocztowego, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu, celem ujednolicenia postępowania w tym względzie okólnikiem z dn. 12. XI. b. r. Nr. 250 wyjaśniło, co następuje:

Z reguły nie należy wydawać pokwitowań kasowych na otrzymane przez związki komunalne z poczty wpłaty pieniężne i walorowe, gdyż wpłacający należność za pośrednictwem urzędu pocztowego otrzymuje „dowód nadania" przekazu pocztowego, a związek komunalny kwituje urzędowi pocztowemu z odbioru pieniędzy na przekazie. Natomiast w wypadkach, gdy przesyłający pocztą pieniądze dopomina się o pokwitowanie z odbioru należności przez związek komunalny, pokwitowanie takie winno być wydane przez kasę danego związku, z oznaczeniem sposobu dokonania wpłaty „przekazem pocztowym".

Powyższy tryb postępowania należy stosować i przy wpłatach uskutecznionych za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności (P. K. O).

(Przedruk z tygodnika „Samorząd" Nr. 47 z dnia 24. XI. 1929 r.)

Z Banku Polskiego.

Bank Polski zawiadamia, że stopa doskontowa Banku od 15 listopada 1929 r. wynosi 8½%, natomiast stopa procentowa dla zastawów terminowych i otwartego kredytu 9½%.

(Przedruk z Monitora Polskiego Nr. 263 z dnia 15. IX. 1929 r.

Począwszy od 30 listopada 1929 r., Bank Polski puszcza w obieg bilety bankowe 20-złotowe, opatrzone podpisem Prezesa Banku Polskiego d-ra Władysława Wróblewskiego oraz datą 1 września 1929 r.

Poza temi szczegółami nowe bilety nie różnią się niczem od znajdujących się obecnie w obiegu.

(Przedruk z Monitora Polskiego Nr. 276 z dnia 30. XI. 1929 r.

Z Ministerstwa Skarbu.

Ministerstwo Skarbu (Państwowy Urząd Kontroli Ubezpieczeń) stwierdziło, że osoby prywatne lub pewne stowarzyszenia (jak np. Związek Wierzycieli w Katowicach, ul. Marjacka 7) zwracają się do posiadaczy przedwojennych polis ubezpieczeniowych, wydanych przez niemieckie zakłady ubezpieczeń, opiewających na dawne marki niemieckie, z wezwaniem do zgłaszania u nich pretensyj do niemieckich zakładów ubezpieczeń, przyrzekając im wzamian za pewne opłaty pośrednictwo w dochodzeniu pretensyj. Wobec powyższego Ministerstwo podaje do wiadomości, że po wejściu w życie zawartego z Rządem Niemieckim układu w przedmiocie waloryzacji i likwidacji zobowiązań niemieckich zakładów ubezpieczeń wobec obywateli polskich z tytułu umów ubezpieczenia, ubezpieczeni będą mogli dochodzić swych pretensyj do niemieckich zakładów ubezpieczeń za pośrednictwem Ministerstwa Skarbu (Państwowego Urzędu Kontroli Ubezpieczeń). Zawarty z Rządem Niemieckim układ nie wszedł jednak jeszcze w życie, zgłasza-

nie więc do Ministerstwa pretensyj jest przedwczesne. W tych warunkach Ministerstwo uważa zgłaszanie pretensyj do osób prywatnych za niecelowe i narażające ubezpieczonych tylko na niepotrzebne koszty. Zarazem Ministerstwo zawiadamia, że nie upoważniło i na przyszłość nie zamierza upoważniać osób lub zrzeszeń prywatnych do przyjmowania zgłoszeń pretensyj obywateli polskich do niemieckich zakładów ubezpieczeń w imieniu władz polskich.

(Przedruk z Monitora Polskiego Nr. 262 z dnia 14. XII 1929 r.

Gen. Marjusz Zaruski. **Budujmy flotę!**

Po latach niewoli i srogiego ucisku, zmierzającego do wytępienia wszystkiego, co polskie, odzyskaliśmy z powrotem brzeg morski; ten brzeg, którego za Władysława IV broniliśmy zawzięcie od najazdu szwedzkiego, któy był świadkiem zwycięskiej naszej bitwy morskiej pod Oliwą, bohaterskiej obrony Pucka, śmiałych wypadów floty kaperskiej i tylu innych czynów, mających na celu ugruntowanie naszego dominium maris na Bałtyku.

Mamy go dzisiaj w swym ręku.

I nie oddamy za żadne skarby świata.

Bo jest on świadectwem i ostoją zarazem nietylko naszego mocarstwowego znaczenia i niepodległości ale i dobrobytu: tanich cen i kupna i dobrego zbytu własnych produktów.

Cóż jednak znaczy morze bez własnych okrętów? Czy jest do pomyślenia sieć kolei żelaznych bez własnego taboru wagonów?

A morze wszak, z punktu widzenia komunikacji, to pajęcza sieć dróg wiodących do zakątków całego świata, — do tych ośrodków, z któremi połączenia się wymaga nasz własny interes chwilowy, lub stały.

Mieliżbyśmy do utrzymania komunikacji na tych drogach używać wynajętych wagonów morskich? drogo opłacanego taboru obcego, który każdej chwili może być wycofany?

Poczucie własne społeczeństwa, które pragnie żyć i dokonać jeszcze wielkich czynów, na pytanie to z naciskiem odpowiada: nie!

Obywatelu Polski! nie dopuścisz, ażeby twoje drogi wodne obsługiwał tabor obcy: wystawisz na nich tabor swój własny — flotę morską.

Nie masz jej jeszcze. To co jest — tych parę dziesiątków okrętów, to zaledwie zaczątek, odrobina tego, co musisz posiadać. Zechciej, Obywatelu polski, stanąć na tem punkcie widzenia, z którego Polska przedstawia się jako twór wielki, wymagający dla spełnienia swych zadań równie wielkich środków: dla wielkiego morza wielkiej własnej floty.

Wyrazicielem myśli tej jest Komitet Floty Narodowej, który postawił sobie za zadanie umożliwić całemu społeczeństwu wzięcie udziału w zbożnej tej pracy.

Każdy obywatel rocznie niech da jeden złoty, a flota polska rychło powstanie.

Grono ludzi dobrej woli w Bydgoszczy powzięło szlachetną myśl ofiarowania Narodowi morskiego parostatku, któryby nosił nazwę miasta i okręgu Bydgoszcz.

To samo uczyniło Pomorze.

Niech przykład tych dwóch organizacji działających pod wspólnem hasłem Komitetu Floty Narodowej, będzie zachętą dla innych dzielnic Polski do spełnienia wielkiego dzieła — budowy własnej floty morskiej.

OGŁOSZENIA.

Druk. J. Eichhorn, Katowice.